

O OBRÁTENÍ

... alebo o voľbe Boha, sveta a seba.

BOŽIE SLOVO:

(Mk 1,14-20)

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Marka: *Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium.* ¹⁵ *Hovoril: "Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu."* ¹⁶ *Keď raz išiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, Šimonovho brata, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi.* ¹⁷ *Ježiš im povedal: "Podte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí."* ¹⁸ *Oni hneď zanechali siete a išli za ním.* ¹⁹ *Ako šiel trochu ďalej, videl Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána - aj oni boli na lodi a opravovali siete -* ²⁰ *a hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja na lodi s nádeníkmi a išli za ním.* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 479, 477, 638, 535)

Posledné týždne sme sa spoločne zaoberali vecami, ktoré sa týkali viac nášho myslenia a postojov, než nášho konania. Niekomu by sa to možno mohlo zdať také nejaké „abstraktné“ a možno by túžil po nejakej „praktickej“ veci, nejakom návode v zmysle „Rob toto a toto, dodrž toto a toto – a budeš spasený!“ Verím však, že nám to už tak nepripadá. Za ten čas, čo spolu touto cestou kráčame, sme už isto porozumeli jednej veci: Ježiš nás nevolá k novému spôsobu konania, k nejakým novým príkazom, ktoré by sme mali poslušne dodržiavať, ako kedysi Izraeliti Mojžišov zákon. Nie, Biblia hovorí o Kristovi veľmi jasne, „že zrušil zákon prikázani, spočívajúci v nariadeniach“ (Ef 2,15) a miesto neho nám dal „zákon Ducha, ktorý dáva život v Kristovi Ježišovi“ (Rim 8,2). Aj preto nás nevolá k nejakej povrchnej zmene konania, ale k veľmi hlbokej zmene myslenia, zmene našich najhlbších postojov ako reakcii na Jeho zvesť: Priblížilo sa Božie Nebeské Kráľovstvo! Len si pripomeňme, že výzva „Kajajte sa,“ ktorú sme počuli v dnešnom úryvku Božieho slova, znie v pôvodine práve „metanoiete“, zmeňte myslenie, zmeňte svoje názory, postojte, pohľad na svet! To bol dôvod, prečo Šimon a Ondrej a hneď na to Jakub a Ján zanechávajú siete a nasledujú Ježiša! Nie preto, že sa nejako premáhajú, krotia, nútia do nasledovania. Nasledujú ho slobodne, s radosťou a bez námahy, pretože, ako sami hovoria: „Ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý“ (Jn 6,68-69)! Podobne o pár rokov neskôr Šavol sa nestane Pavlom preto, že namáhavo premáha svoje túžby a postojte a núti sa hrdinsky a obetavo nasledovať Krista, ale tiež preto, že Krista stretol, spoznal Ho ako Mesiáša a Božieho Syna – a na základe toho od základu zmenil všetko svoje myslenie a všetky svoje postoje, život a konanie, úplne samozrejme a prirodzene – tak prirodzene, ľahko a samozrejme, ako onen človek v Ježišom podobenstve: „Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi“ (Mt 13,44) – nie preto, že sa namáhavo a plný smútku zriekol všetkého, čo má a obetoval to, ale naopak, plný radosti a dychtivosti rád všetko predal, len aby sa zmocnil pokladu, ktorý našiel a ktorý v sekunde zmenil všetky jeho životné plány a úmysly! Preto nás Ježiš nevolá k *polepšeniu sa*, ale k *zmene myslenia*. Ale to už vieme.

Aj nám teda bol – aspoň dúfam, že bol, ak nie inde, aspoň v týchto našich katechézkach – zvestovaný Kristus. A my, poznajúc Krista, jeho Moc, zažívajúc Jeho zázraky a vidiac ovocie Jeho Ducha na už obrátených bratoch a sestrách a obzvlášť na svätých, sme Mu uverili. Vtedy sme vo svojej myšli urobili prvú zmenu: ZMENILI SME SVOJHO BOHA. Zavrhlí sme *Diabla* a jeho *štyri modly* luxusu, majetku, moci a uznania. Oni boli naši doterajší bohovia, náš celý život, im sme slúžili, po nich sme dychtili, ale teraz sme naši *poklad, vzácnu jedinečnú Perlu* – a tou je Kristus, Boh. Odtiaľ sa On stal našim Pánom, my sme si Ho zvolili, zaviazali sme sa nasledovať Ho „kamkoľvek ide“ (Zjv 14,4). Dozrel čas na *bázeň a nádhernú úbohosť* človeka, stojaceho pred Skutočným Bohom!

Potom nám bolo zvestované Evanjeliom o Božom Kráľovstve, o zbožštení sa v Bohu a o večnom božskom živote v Nebi – a my sme znovu uverili. ZVOLILI SME SI NOVÝ DOMOV, svoju novú vlasť v Nebi. Opustili sme *svet* s jeho žiadostivosťami, strachmi, detinskými bojmi a zápasmi. Vyrástli sme z neho a dorástli sme do Neba, do Božieho sveta. *Odpojili* sme sa od *svetského rebrička dominancie* a namiesto neho sme sa *napojili* na *nebeský rebriček dominancie*, postavený na láske, dokonalosti a na svätosti, na úplnej a radikálnej podobnosti Bohu. Tomuto novému *zápasu* o Večný Život sme následne podriadili úplne všetko: svoje postavenie, konanie, peniaze, majetok, námahu, čas, vzťahy, celý náš život, úplne všetko! Je čas na *radostnú apatheiu* a *vzrušujúcu bezstarostnosť*!

No a nakoniec, do tretice, po tom, čo sme si zvolili *nového Boha* a *nový svet*, ZVOLILI SME SI NOVÉHO SEBA. Odložili sme Ego, postavené na pýche a sebecke, zmietané žiadostivosťou a strachom, s ktorým sme sa doteraz stotožňovali a za ktoré sme sa považovali. Svojím rozumom a vôľou sme si jasne, jednoznačne a celým srdcom zvolili nové ja – vlastne v skutočnosti staré, to pôvodné, ktoré v nás vytvoril ešte Boh a ktorým sme boli od počiatku, len hriech a Ego ho zakrývali a mrzčili ho: naše *Pravé Ja*, „vnútorného človeka“, pravú identitu synov a dcér Boha, povolaných, vyvolených, vzácných, predurčených *kraľovať* s Kristom Bohom naveky ako dedičia Boha a spoludedičia Krista v Sláve! Nastal čas *uvolnenosti* a *pokojnej sebaistoty Božích synov a dcér*!

Toto je podstata obrátenia. Toto je ono *pokánie*, ktoré Kristus hlása a o ktorom hovorí, že „*ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete*“ (Lk 13,3). Bez tohto obrátenia kresťanstvo možné nie je a ešte by sme s ním ani nezačali. Obrátenie je bránou ku kresťanstvu a do Života.

UVAŽOVANIE:

Problémom Katolíckej Cirkvi na Slovensku – a nielen tu – je, že sme takmer úplne zabudli na obrátenie. Normálne nám mal byť najprv *zvestovaný Kristus*, potom *Evanjeliom o Kráľovstve*, potom sme mali byť pozvaní k *uvereniu* a k *obráteniu* sa (a 1. sv. prijímaniu), potom je *katechumenát* a *katechéza*, vyučovanie v novom živote podľa Krista a nakoniec *mystagógia*, uvedenie do sviatostného života. Lenže... V praxi nám nikto nikdy Krista nehlásal, ani Evanjeliom. Akosi sa predpokladalo, že však sme od malička vychovávaní v katolíckych rodinách, tak to isto všetko poznáme a určite sme už obrátení a veriaci ľudia. Lenže sme neboli! A tak sme boli, v drvivej väčšine, ešte neveriaci a neobrátení na 1. sv. prijímaní. Potom, neveriaci a neobrátení, sme sedeli v škole a učili sa katechizmus, ktorý nám ale veľa nehovoril a ani nás veľmi nezaujímalo, lebo sme stále boli neveriaci a neobrátení. Neveriaci a neobrátení sme si „plnili nedeľnú povinnosť“ a sedeli v nedeľu v kostole. Neveriaci a neobrátení sme boli aj na birmovke – a tam väčšina s kresťanstvom prosté „praštila“ a viac sa už v kostole a vo farnosti neukázala... leda ak na príprave na manželstvo či na krst dieťaťa – kde sa im, neveriacim a neobráteným ľuďom, ktorí potrebovali ešte len počuť zvesť o Kristovi a zvesť Evanjelia a uveriť jej, odovzdávali vysoko pokročilú nauku *mystagógie*, čiže zasvätenia do svätosti! A takto to v našej Cirkvi išlo a stále ide dookola. Divíme sa, že máme také problémy a že nám Cirkev na Slovensku ale aj na Západe umiera pred očami?

OTÁZKY:

Som už obrátený človek?

Ak nie – čo tomu bráni? Z čoho mám strach, čoho sa obávame? Alebo čomu nerozumiem a preto sa s tým neviem stotožniť?

Ako by som mohol tento problém odstrániť, uveriť, obrátiť sa, podľa slov Krista „*nebud neveriaci, ale veriaci*“ (Jn 20,27)?

Ako mi v tom môže pomôcť spoločenstvo? Rodina? Farnosť? Farár? Ako si môžeme v tomto postoji pomáhať vzájomne?

Čo konkrétne by som mal urobiť?